Lập trình

Chương 5: Dẫn xuất/thừa kế và đa hình/đa xạ

Nội dung

- 5.1 Dẫn xuất thừa kế
- 5.2 Hàm ảo và cơ chế đa hình ta xạ
- 5.3 Lớp thuần ảo
- 5.4 Kiểm soát truy nhập
- 5.5 Tương thích kiểu

5.1 Dẫn xuất và kế thừa

- Nghiên cứu các thuộc tính và phương thức của các loại xe đạp sau
- Xe đạp (Bicycle)



Tandem bicycle



Racing Bike



Mountain Bike

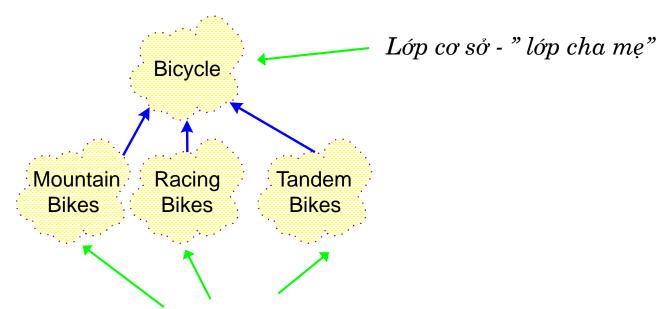


5.1 Dẫn xuất và kế thừa (...)

- Tandem bicycle là một loại xe đạp
 - Xe đạp có hai yên
- Mountain bicycle là một loại xe đạp
 - Xe đạp có khả năng chống sốc (lốp dầy và nhiều bắnh răng)
- Racing bicyle là một loại xe đạp
 - Xe đạp có cấu tạo khí động lực học nhẹ
- Tandem, mountain, racing bicycle là những loại xe
 đạp chuyên dụng
 - Có các thành phần cơ bản của một chiếc xe đạp
 - Cùng nguyên lý hoạt động
 - Bổ sung thêm các thông tin khác

5.1 Dẫn xuất và kế thừa (...)

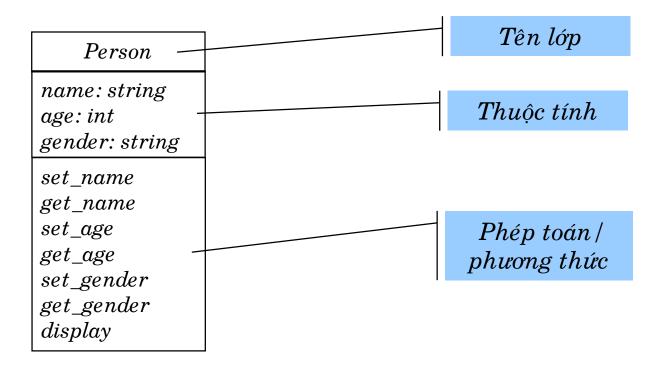
- Cơ chế dẫn xuất thừa kế là một kỹ thuật lập trình hướng đối tượng cho phép chuyên biệt hóa
- Dẫn xuất cho phép tạo ra một lớp mới (lớp dẫn xuất) của các đối tượng bằng cách sử dụng các lớp cũ như là các lớp cơ sở
 - Lớp dẫn xuất thừa hưởng các thuộc tính và hành vi của lớp "chamẹ" (lớp cơ sở)
 - Lớp dẫn xuất là một phiên bản chuyên biệt hóa của lớp "cha-mẹ"



Chương 5: Dẫn xuất/thừa kế và đa hình/đa xạ

Ví dụ minh họa sử dụng cơ chế dẫn xuất

- Xây dựng các lớp biểu diễn về con người, sinh viên, giảng viên
- Các thuộc tính và phép toán cơ bản của lớp Person



 Các thuộc tính và phép toán cơ bản của lớp Student và Lecture

Student

name: string

age: int

gender: string

class: string

id: int

set name

get_name

 set_age

get_age

set_gender

get_gender

 set_class

get_class

set id

get_id

display

Lecture

name: string

age: int

gender: string

faculty: string

telnumber: int

set name

get name

 set_age

get_age

set_gender

get_gender

set_faculty

get_faculty

 $set_telnumber$

 $get_telnumber$

display

5.1 Dẫn xuất và kế thừa (...)

- Ba lớp trên giống nhau về:
 - Thuộc tính:
 - Name
 - Age
 - gender
 - Phương thức
 - set_name, get_name
 - set_age, get_age
 - set_gender, get_gender
- Khác nhau: lớp Student, Lecture có bổ sung thêm các thuộc tính và phương thức

Person Quan hệ lớp name: string Lớp cơ sở age: int gender: string set name get_name set_age get_age set_gender get_gender display Quan hệ dẫn xuất Lớp dẫn xuất Student Lecture Faculty: string class: string Telnumber: int ID: int set_class set_faculty get_class get_faculty set ID $set_telnumber$ get_ID get_telnumber display display

Chương 5: Dẫn xuất/thừa kế và đa hình/đa xạ

Thực hiện (Lớp Person)

```
//Khai báo lớp Person trong file person.h
#include <iostream>
#include <string>
using namespace std;
class Person{
     string name;
     int age;
     string gender;
public:
     Person(string,int,string);
     string get_name();
     void set name(string);
     int get age();
     void set age(int);
     string get_gender();
     void set gender(string);
            display()
     void
};
```

Thực hiện (Lớp Person)

```
//Dinh nghĩa lớp Person trong file person.cpp
#include "person.h"
Person::Person(string _name,int _age, string _gender) {
       name = name;
       age = _age;
       sex = gender;
string Person::get name(){ return name;}
void Person::set_name(string _name) {  name = _name;}
int Person::get age(){ return age;}
void Person::set_age(int _age){ age = _age;}
string Person::get gender(){ return gender;}
void Person::set gender(string gender){gender = gender;}
void Person::display(){
       cout<<"Person:\n";</pre>
       cout<<"Name:\t"<<name<< endl;</pre>
       cout<<"Age:\t"<<age<< endl;</pre>
       cout<<"Gender:\t"<<gender<< endl;</pre>
}
```

Thực hiện (Lớp Student)

```
//Khai báo lớp Student trong file student.h
class Student: public Person
       string lop;
       int id;
public:
       Student(string, int, string,
string, int);
       void set_class(string c);
       string get_class();
       void set_id(int i);
       int get_id();
       void display();
};
```

Thực hiện (Lớp Student)

```
//Dinh nghĩa lớp Student trong file student.cpp
#include "student.h"
Student::Student(string _n,int _a, string _g, string
_l, int _id)
                 :Person( n, a, g){
       lop = 1;
       id = id;
void Student:: set class(string c){lop = c;}
string Student:: get_class(){ return lop;}
void Student:: set_id(int i){id = i;}
int Student:: get_id(){return id;}
void Student:: display(){
       Person::display();
       cout<<"class:\t"<<lop<<endl;</pre>
       cout<<"ID:\t"<<id<<endl;</pre>
```

Thực hiện (Lớp Lecture)

```
// Khai báo lóp Lecture trong file lecture.h
class Lecture:public Person{
    string faculty;
    int telnumber;
public:
    Lecture(string,int, string, string,int);
    void set_faculty(string f);
    string get_faculty();
    void set_telnumber(int tel);
    int get_telnumber();
    void display();
};
```

Thực hiện (Lớp Lecture)

```
//Dinh nghĩa lớp Lecture trong file lecture.cpp
#include "lecture.h"
Lecture::Lecture(string n,int a, string g, string f,int
t)
               :Person( n, a, g){
       faculty = f;
       telnumber = t;
void Lecture:: set_faculty(string f){faculty = f;}
string Lecture:: get faculty(){ return faculty;}
void Lecture:: set telnumber(int tel){telnumber = tel;}
int Lecture:: get_telnumber(){return telnumber;}
void Lecture:: display(){
       Person::display();
       cout<<"Faculty:\t"<<faculty<<endl;</pre>
       cout<<"Telephone Number:\t"<<telnumber<<endl;</pre>
```

Chương trình minh họa sử dụng 1

```
//Thưc hiện trong file main.cpp
#include <iostream>
#include "person.h"
#include "student.h"
#include "lecture.h"
void main(){
         Person per("John",21,"man");
         Student stu("Marry", 22, "woman", "Electronics1-K53", 20080001);
         Lecture lec("Michel", 22, "man", "Electronics Engineering", 123456789);
         cout<<"Person:\t"<<per.get name()<<"\t"<<per.get age()</pre>
             <<"\t"<<per.get gender()<<"\n\n";
         cout<<"Student:\t"<<stu.get name()<<"\t"<<stu.get age()<<"\t"</pre>
           <<stu.get gender()<<"\t"<<stu.get class()<<"\t"<<stu.get id()<<"\n\n";
         cout<<"Lecture:\t"<<lec.get name()<<"\t"<<lec.get age()<<"\t"</pre>
             <<lec.get gender() <<"\t"<<lec.get faculty()<<"\t"
             <<lec.get telnumber()<<"\n\n";
```

Kết quả chạy chương trình

```
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe

Person: John 21 man
Student: Marry 22 woman Electronics1-K53 20080001

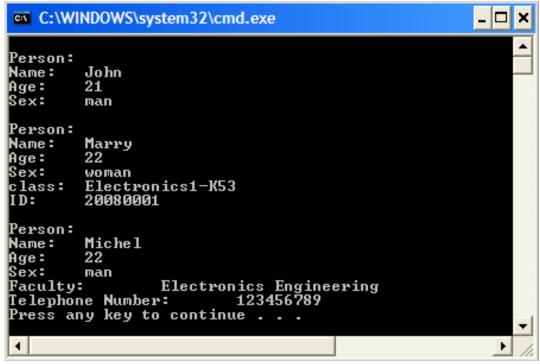
Lecture: Michel 22 man Electronics Engineering 123456789

Press any key to continue . . .
```

Chương trình minh họa sử dụng 2

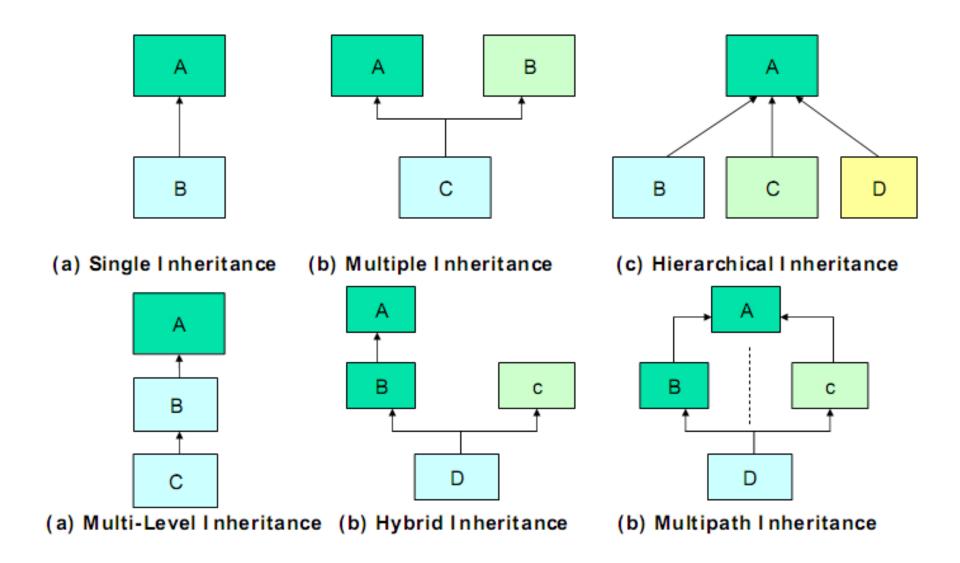
```
//Thực hiện trong file main.cpp
void main(){
          Person per("John",21,"man");
          Student stu("Marry",22,"woman","Electronics1-K53",20080001);
          Lecture lec("Michel",22,"man","Electronics Engineering",123456789);
          per.display();
          stu.display();
          lec.display();
}
```

Kết quả chạy chương trình



Chương 5: Dẫn xuất/thừa kế và đa hình/đa xạ

Các dạng dẫn xuất/thừa kế



Tóm lược

- Lớp dẫn xuất có hai mục đích cơ bản
 - Mở rộng các tính năng của lớp cơ sở
 - Thừa hưởng các thuộc tính và phép toán của lớp cơ sở
 - Cụ thể hóa các phép toán qua những phương thức khác nhau
- Ưu điểm của cơ chế thừa hưởng
 - Xây dựng một mô hình phần mềm hướng đối tượng dễ hiểu
 - Tiết kiệm được công việc thực hiện qua sử dụng lại các lớp cơ sở
 - Hạn chế lỗi qua cơ chế thừa hưởng

Hàm tạo và hàm tạo bản sao

```
class A{
    int n;
    int *data;
public:
    A(int i = 0):n(i){
        data = new int[n];
    }
    A(const A& a){...}
    ~A(){ delete [] data;}
};
class B: public A{
    int m;
public:
    B(int i=0, int j=0):A(i),m(j){}
    B(const B& b):A(b), m(b.m){}
...
};
```

- Hàm tạo, hàm tạo bản sao không thừa hưởng được mà chỉ có thể gọi ở phần liệt kê khởi tạo (sau dấu :)
- B không định nghĩa thêm các biến thành viên thì B vẫn phải định nghĩa hàm tạo; chỉ trừ trường hợp A chỉ có hàm tạo mặc định (do compiler sinh ra) thì nó sẽ gọi hàm tạo mặc định của lớp cơ sở

B():m(j){}//không gọi hàm tạo của lớp cơ sở

- Nếu không gọi hàm tạo của lớp cơ sở thì compiler sẽ bổ sung thêm lệnh gọi hàm tạo mac dinh của lớp cơ sở. A()
- Nếu không định nghĩa hàm tạo bản sao ở lớp dẫn xuất thì hàm do compiler tạo ra sẽ gọi hàm tự sao chép của lớp cơ sở và phần còn lại sẽ sao chép theo kiểu từng bít của các biến B định nghĩa thêm.
- Nếu trong B không định nghĩa thêm biến có sử dụng bộ nhớ động thì không cần thiết viết hàm tạo bản sao cho B.

Hàm hủy

- Nếu không định nghĩa hàm hủy cho lớp dẫn xuất B thì compiler sẽ tự sinh ra và gọi hàm hủy của A
- Quá trình hủy ngược lại với quá trình tạo, phần tạo trước của lớp cơ sở sẽ được hủy sau.
- Sự cần thiết định nghĩa lại hàm hủy ở lớp dẫn xuất cũng giống như một lớp bình thường

Hàm toán tử gán

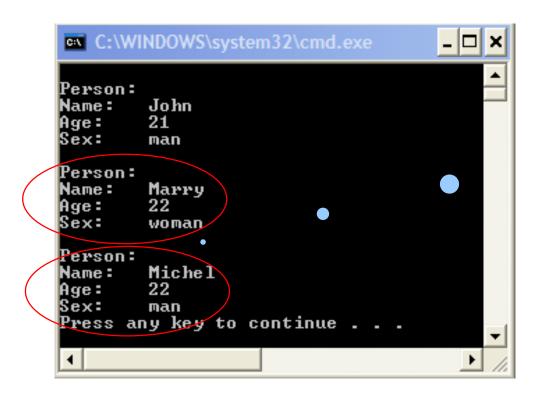
- Nếu không định nghĩa lại hàm toán tử gán thì compiler sẽ tự sinh ra cho ta hàm toán tử gán, hàm này sẽ gọi hàm toán tử gán của lớp cơ sở và sau đó sẽ gán từng bít một của các biến mà lớp dẫn xuất định nghĩa thêm.
- Nếu ta định nghĩa lại ở lớp dẫn xuất thì cũng cần gọi hàm toán tử gán của lớp cơ sở
- Việc cần định nghĩa lại hàm toán tử gán cũng giống như việc cần định nghĩa lại hàm tạo bản sao

5.2 Hàm ảo và cơ chế đa hình/đa xạ

 Nghiên cứu chương trình minh họa sử dụng các lớp Person, Student và Lecture ở trên

5.2 Hàm ảo và cơ chế đa hình/đa xạ(...)

Kết quả chạy chương trình



Tại sao lại vậy?

5.2 Hàm ảo và cơ chế đa hình/đa xạ(...)

- Nguyên nhân: Trong quá trình liên kết, lời gọi các hàm và hàm thành viên thông thường được chuyển thành các lệnh nhảy tới địa chỉ cụ thể của mã thực hiện hàm => 'liên kết tĩnh"
- Giải pháp sử dụng hàm ảo
- Hàm ảo là hàm thành viên của một lớp mà phần mã thực hiện nó được xác định đúng cho đối tượng định nghĩa nó trong khi chương trình chạy, kể cả trong trường hợp ta gọi hàm đó qua một con trỏ vào một lớp cơ sở (lớp cơ sở đã khai báo hàm ảo đó).

5.2 Hàm ảo và cơ chế đa hình/đa xạ(...)

- Sửa lại chương trình như sau:
 - Chỉ cần khai báo hàm display của lớp person là hàm ảo bằng cách thêm chữ virtual vào trước hàm display trong phần khai báo lớp Person
 - Các phần còn lại giữ nguyên

Kết quả chạy chương trình

```
_ 🗆 ×
C:\WINDOWS\system32\cmd.exe
Person:
Name:
        John
Age:
        21
Sex:
        man
Person:
        Marry
Name:
Age:
        22
Sex:
        woman
        Electronics1-K53
class:
        20080001
ID:
Person:
        Michel 1
Name:
        22
Age:
Sex:
        man
Faculty:
                 Electronics Engineering
Telephone Number:
Press any key to continue
```



5.3 Hàm thuần ảo, lớp thuần ảo

- Hàm thuần ảo (hàm trừu tượng) là hàm ảo có khai báo mà không có định nghĩa
- Lớp thuần ảo (lớp trừu tượng) là lớp có ít nhất một hàm thuần ảo
- Lóp thuần ảo chỉ là giao diện, không sử dụng được
- Bắt buộc phải định nghĩa lớp dẫn xuất
- Như vậy:
 - Phân biệt rõ phần giao diện và phần thực hiện
 - Có thể công khai phần giao diện cho người sử dụng, che giấu phần thực hiện
 - Có thể thay đổi phần thực hiện mà không ảnh hưởng đến cách sử dụng

```
//Ví dụ 2
//Ví dụ 1
                                   class A{
class A{
                                           int a;
        int a;
                                   public:
public:
                                           virtual void f() = 0;
        virtual void f() = 0;
                                   };
};
                                   class B: public A{
class B: public A{
                                           int b;
        int b;
                                   public:
public:
                                           void f(){ b = 0;}
        void f() \{ b = 0; \}
                                           void h(){}
        void h(){}
                                   };
};
                                   void main(){
void main(){
                                           B b; //OK
        A a; //Lỗi
                                           b.f(); //OK
        . . .
                                            . . .
                                   }
```

Hàm hủy là hàm ảo

- Hàm hủy lớp cơ sở là ảo thì có thể dùng con trỏ lớp cơ sở để hủy đối tượng lớp dẫn xuất
- Nếu hàm hủy lớp cơ sở là ảo thì hàm hủy lớp dẫn xuất cũng tự động là ảo.

```
class A{
        int n;
        int *data;
public:
       A(int _n):n(_n){ data = new int[n];}
        ~A(){ delete [] data;}
};
class B: public A{
        int m;
        int* data;
public:
        B(int _n, int _m):A(_n), m(_m){data = new int[m];}
        ~B(){ delete [] data; }
};
void main(){
       A *pb = new B(5,5);
                                       Gọi ~A(); không gọi
                                       ~B() → không hủy
        delete pb;
                                           pb->data
}
```

• $Giải pháp thêm virtual trước <math>\sim A()$

```
class A{
        int n;
        int *data;
public:
       A(int _n):n(_n){ data = new int[n];}
        virtual ~A(){ delete [] data;}
};
class B: public A{
        int m;
        int* data;
public:
        B(int _n, int _m):A(_n), m(_m){data = new int[m];}
        ~B(){ delete [] data; }
};
void main(){
       A *pb = new B(5,5);
                                     Gọi ~B(); sau đó gọi
        delete pb;
                                            ~A()
}
```

5.3 Kiểm soát truy nhập

```
a) Ké thừa dạng public
  class A{
    int a;
    void g();
Public:
    int n;
    void f();
Protected:
    char c;
    void h();
};
```

- Tất cả các thành viên public và protected của A giữ nguyên quyền kiểm soát truy nhập
 - public của A o public của B
 - protected của $A \rightarrow$ protected của B
 - Private của $A \to B$ thừa hưởng nhưng không truy nhập trực $ti\'{e}p$ được
- Friend không thừa hưởng được; friend của lớp nào thì

 $chi \ co \ \acute{y} \ nghĩa \ của \ lớp \ d\acute{o}$ Chương 5: Dẫn xuất/thừa kế và đa hình/đa xạ

b) Kế thừa dạng protected

```
class A{
    ...
};
class B: protected A{
    ...
};
```

- $public của A \rightarrow protected của B$
- $protected\ c\'ua\ A o private\ c\'ua\ B$
- B thừa hưởng các private của A nhưng không truy nhập trực tiếp được.

```
class C: public B{
    void g2(){
        h(); //ok;mac du h() trở thành private của B
        f(); //OK; f(x) trở thành protected của B
    }
};
void func(C c){
    c.n = 1; //LÕI; n là protected của B
    c.f(); //LÕI; f() là protected của B
```

c) Kế thừa dạng private

```
class A{
    ...
};
class B: private A{
    ...
};
```

Mặc định private ta có thể viết

```
class A{
    ...
};
class B: A{
    ...
};
```

- Tất cả các thành viên pubic và protected của A trở thành private của B
- B thừa kế các private của A nhưng không truy nhập trực tiếp được

5.4 Tương thích kiểu

```
class A{
    ...
};
class B: public A{
    ...
};
```

Ví dụ 1

```
B b;
A a = b; //OK
void f(A a) {...}
f(b); //OK
```

Gọi hàm tự sao chép A::A(const&)

Ví dụ 2

Ví dụ 2

```
void g(A *pa) {...}

void main() {
    B b;
    g(&b); //OK

}

D/c của b có kiểu là con trỏ B (B*).

Con trỏ vào B sẽ được tự động chuyển đổi kiểu sang con trỏ A*
```

Kiểu con trỏ hoặc tham chiếu vào một kiểu dẫn xuất có thể tự động chuyển đổi thành con trỏ tham chiếu vào kiểu cơ sở, ngược lại không đúng.

```
A a;
B b;
A *pa = &b; //OK; tự động chuyển đổi kiểu
B *pb = pa; //LÕI;
pb = (B*)pa; // khi biên dịch thì compiler không phát hiện ra lõi; khi chạy có lỗi
```

Bài tập

• Thực hiện lại trên máy tính các lớp Person, Student, Lecture theo sườn bài giắng.